

LIST DO REDAKCJI

W «Studiach Źródłoznawczych» 23 (1978) s. 210 p. dr Kazimiera Chojnacka, recenzując wydany przez Zbigniewa Perzanowskiego tom «Dokumentów opactwa benedyktynów w Lubiniu z XIII–XV w.» (Poznań 1975) zawiadomiła w przypisie czytelników, iż „krytyczne uwagi w zakresie wykorzystania przez Wydawcę [...] materiałów z Wojewódzkiego Archiwum Państwowego w Poznaniu przedstawiła pierwotnie w formie referatu [...] na zebraniu naukowym w [tymże] archiwum w dniu 1 kwietnia 1976 r. Wykorzystali je tymczasem do swej recenzji, obecni na tymże zebraniu, p. mgr Adam Bieniaszewski i p. mgr Jacek Latzke; por. «Studia i Materiały do Dziejów Wielkopolski i Pomorza» 12 (1977) z. 2, s. 186–188, udostępniając ponadto na tejże podstawie p. mgrowi Jerzemu Łojko informacje o niektórych nie wydanych dokumentach do jego recenzji opublikowanej w «Przeglądzie Historycznym» 67 (1976) z. 3, s. 472”. Krótko mówiąc — jest to zarzut plagiatu.

Z pełną odpowiedzialnością pragnę stwierdzić, że Adam Bieniaszewski i Jacek Latzke od 1975 r. prowadzili na moje zlecenie kwerendę w zasobach WAP w Poznaniu, dla planowanego przez Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk wydania suplementu do «Kodeksu dyplomatycznego Wielkopolski». Obaj przedstawili mi wykaz ineditów, dotyczących m. in. klasztoru lubińskiego. Gdy ukazało się wydawnictwo Z. Perzanowskiego (wrzesień 1975) nakłoniłem obu do napisania recenzji, w której mogliby wykorzystać część zebranych przez siebie materiałów. Recenzję tę przekazałem następnie redakcji «Studiów i Materiałów».

Mgr Łojko pisał swoją recenzję w porozumieniu z Bieniaszewskim i Latzkiem. I tę recenzję kilkakrotnie czytałem w maszynopisie i po poprawieniu wysłałem ją do redakcji «Przeglądu Historycznego». Było to 13 stycznia 1976 r., a więc na ponad trzy miesiące przed terminem zebrania, o którym pisze dr Chojnacka. Sądzę, że to wystarczy.

Zarzuty dr Chojnackiej stanowią więc bezpodstawne pomówienie. Dlatego też uważam za rzecz konieczną zabrać głos w tej sprawie i prosić Szanowną Redakcję o opublikowanie tego listu, aby w ten przynajmniej sposób dać satysfakcję trzem młodym badaczom.

Poznań, 5 kwietnia 1979

Antoni Gąsiorowski